

Γύρω-γύρω μενεξέδες και 'ς τή μέση μι' 'ασιμιὰ
Λεξ. Δημητρ.

γιασεμόβεργα ἡ, ἑνιαχ. γιασιμόβεργα Λέρ. 'γιασιμό-
βιργα Θράκ. (Αἴν.)

Ἐκ τῶν οὖσ. γιασεμί και βέργα.

Λεπτὸς κλάδος ἰάσμου, γιασεμιᾶς: ἄσµ.

Γιὰ σείσου για λυγίσου σὰ 'γιασιμόβιργα,
ἔσκισα τὴν καρδιά μου κι μέσα σ' ἔβανα

Αἴν.

γιασεμόλαδο τό, Χίος—Λεξ. Πόππλετ. Περίδ. Μπριγκ.
Βλαστ. 281 Πρω. Δημητρ. γιασιμόλαδο Λέρ. γιασουμόλα-
δο Χ. Χαριτωνίδ., εἰς 'Αθηναῖν 25 (1914), 165 — Λεξ.
Περίδ. Βυζ. γιασιμόλαδον Λυκ. (Λιβύσσ.)

Ἐκ τῶν οὖσ. γιασεμί, παρὰ τὸ ὅπ. και τύπ. για-
σιμί, γιασουμί, και λάδι. Ἡ λ. και εἰς Κ. Δα-
πόντ., 108. Πβ. Κορ. Ἄτ. 4, 181.

Τὸ ἐκ τῶν ἀνθέων τοῦ ἰάσμου ἐξαχόμενον μυρεψικὸν
ἔλκιον ἐνθ' ἄν.: ἄσµ.

Τὸν γιασιμὴν ἠκλάδιφα κι θὰ τοῦ λαμπικάρου,
νὰ βγάλου γιασιμόλαδον, τὴν νύχτα νὰ σὶ ράνου
Λιβύσσ.

γιασεμόλευκος ἐπίθ. ἀμάρτ. γιασιμόλευκος Φ. Πανᾶ,
Λυρικ. 111.

Ἐκ τοῦ οὖσ. γιασεμί, εἰς τὸ ὅπ. και τύπ. γιασι-
μί, και τοῦ ἐπίθ. λευκός.

Ὁ λευκὸς ὡς τὸ ἄνθος τοῦ ἰάσμου: Ποίηµ.

Ὡσὰν λύκοι πεινασμένοι, ποὺ ἀπ' τῶν βράχων τὴν κορφή
βλέπουν κάτω νὰ διαβαίνει γιασιμόλευκον ἀρνί.

γιασεμόνερο τό, ἑνιαχ. γιασουμόνερο Λεξ. Περίδ.
Μπριγκ.

Ἐκ τῶν οὖσ. γιασεμί, εἰς τὸ ὅπ. και τύπ. για-
σουμί, και νερό.

Ἵδωρ μυρωμένον δι' ἀρώματος ἐξ ἰάσμου.

γιασεμοπομάδα ἡ, ἑνιαχ. γιασιμοπομάδα Ἀθῆν.

Ἐκ τῶν οὖσ. γιασεμί, εἰς τὸ ὅπ. και τύπ. γιασιμί,
και πομάδα.

Γιασεµαλοιφή, τὸ ὅπ. βλ.

γιαση ἡ, Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ἀρχ. ἱασίς.

Ἰασίς, θεραπεία: Ἄν ἦταν νὰ γράφω τὲς γιάσες του,
ὡς του νὰ 'ζουν, δὲν ἔφτανα (τὲς γιάσες του = τὰς θεραπείας
του, ἐνν. τοῦ ἁγίου Μάμαντος, ὡς του νὰ 'ζουν = μέχρις
οὗτου ζοῦσα). Συνών. γιατρεία, θεραπεία.

γιασι τό, Καππ. (Φάρασ.)

Ἐκ τοῦ Τουρκ. yas = πένθος.

Λύπη, πένθος.

γιασλαμάδι τό, Μακεδ. (Μεσολακκ.)

Ἐκ τοῦ Τουρκ. yaslanma = ἐνηλικίωσις.

Αἰγες ἄνω τῶν δύο ἐτῶν: Αὐτὰ εἶναι γιασλαμάδια.

γιασλανεύω Πόντ. (Οἶν.) Παθ. γιασλανεύκομαι Με-
τοχ. γιασλανεμένος.

Ἐκ τοῦ Τουρκ. yaslanmak = στηρίζομαι.

Ἀναπαύομαι, ξεπλώνω.

γιασμάκι τό, Ἀθῆν. (παλαιότ.) Καππ. (Μαλακ. κ.ά.)
Κρήτ. (Νεάπ.) Μεγίστ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.) — Α. Παπαδιαμ.,
Νοσταλγ., 41 Γ. Βλαχογιάνν., Μεγάλ. χρόν., 116 Χ. Χρη-
στοβασ., Χρόν. σκλαβ., 3 Δ. Καμπούρογλ. Νεράιδ. κάστρ.,
100 Ν. Ἔστ. 17 (1935), 140 — Λεξ. Μπριγκ. Βλαστ. 329
γιασμάξ Ἡπ. (Ζαγόρ.) Θράκ. (Ἀδριανούπ. Μάδυτ. κ.ά.)
Λυκ. (Λιβύσσ.) Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀκαρναν.).

Ἐκ τοῦ Τουρκ. yasmak = πέπλος.

Εἶδος καλύπτρας τοῦ προσώπου τὴν ὁποίαν ἔφερον αἱ
Ὀθωμανίδες ὑπὸ τὸν φερετζὲν ἐνθ' ἄν.: Οἱ Φράγκοι ἀναγ-
καστήκανε νὰ βάλουνε γυναῖκες χρυστιανὲς νὰ φάχουν τὶς
χανούμισσες κάτω ἀπὸ τὰ μαῦρα τους γιασμάκια Γ. Βλα-
χογιάνν. ἐνθ' ἄν. Φοροῦσε τὸν τότε καταραμένο φύλακα τῆς
γυναίκειας Τούρκικης ὁμορφιάς, τὸ ζηλιάρικο γιασμάκι
Χ. Χρηστοβασ. ἐνθ' ἄν. Εἰς τοῦ Γιάννη τῆς Παντελοῦς
τὸ στενὸ ἔβγαινε μία καντίνα μὲ τὸν λευκὸν φερετζὲν και
τὸ γιασμάκι τῆς (καντίνα = γυνή) Α. Παπαδιαμ. ἐνθ' ἄν.

γιασμάς ὁ, Θράκ. (Ἀμόρ.) Καππ. (Μισθ. Φλογ.) Κρήτ.
(Μαλάκ. κ.ά.) Πόντ. (Χαλδ.) ἀγιασμάς Κρήτ.

Ἐκ τοῦ Τουρκ. yasma = πέπλος.

Γυναικεῖον κάλυμμα τῆς κεφαλῆς ποικίλου και ζωηροῦ
χρωματισμοῦ ἐνθ' ἄν.: Βάλε τὸ γιασμά 'ς τὴ γεφαλὴ σου,
νὰ μὴ σοῦ τὴ βονέση ὁ ἥλιος Μαλάκ. || ἄσµ.

Δὲ θέλω τὴν ἀγάπη σου, δὲ θέλω τὴ φιλιὰ σου,
δῶσε μου τὸ μαδήλι μου και πᾶρε τὸ γιασμά σου

(φιλιὰ = φιλία) Κρήτ.

Μενεξελήδικο γιασμά φορεῖς 'ς τὴ γεφαλὴ σου

κι ἀνάθεμα τὴ Βενεθιά κ' ἔχει καλύτερή σου

αὐτόθ.

γιαστίκι τό, Δαρδαν. (Λάμψακ.) Κρήτ. Χίος γιαστίξ'
Α. Ρουμελ. (Σιναπλ.) Βιθυν. (Κουβούκλ.) Θράκ. (Ἡρακλίτσ.
Καλλιπ. Μάδυτ. Μέτρ. Σουφλ.) Μακεδ. (Βέρ. Κοζ.) Προπ.
(Ἀρτάκ. Πέραμ.) ἀγιαστίκι Πελοπν. (Ἀχαΐα) Μακεδ.
(Ἀσσηρ.).

Ἐκ τοῦ Τουρκ. yastik = προσκεφάλαιον.

1) Προσκεφάλαιον Θράκ. (Μάδυτ. κ.ά.) Κρήτ.: Παίρνει
τέσσερα κεδητὰ γιαστίκια γιὰ προῖκα Κρήτ. 2) Ἐπικάλυμ-
μα προσκεφαλαίου, μαξιλαροθήκη Πελοπν. (Ἀχαΐα). 3) Τε-
μάχιον ξύλου τιθέμενον ἐπὶ τοῦ σιδηροῦ ἄξονος τῶν δύο πα-
ραλλήλων τροχῶν τῆς ἀμάξης και χρησιμεῦον εἰς τὴν στή-
ριξιν τοῦ κύτους αὐτῆς Α. Ρουμελ. (Σιναπλ.) Δαρδαν. (Λάμ-
ψακ.) Θράκ. (Σουφλ.) Προπ. (Πέραμ.): Τὰ γιαστίκια τοῦ
ἀραμπᾶ Λάμψακ. 3) Φυτῶριον, πρασιὰ Θράκ. (Ἡρακλίτσ.
Μέτρ.) Μακεδ. (Ἀσσηρ.) Προπ. (Ἀρτάκ.): Ἄμα πάη καλὸς
ὁ καιρὸς, ἀρκεῖνε νὰ κάμν'νε γιαστίκια τ'ς καπνοὶ Μέτρ.
β) Θερμοκήπιον Βιθυν. (Κουβούκλ.) Μακεδ. (Βέρ.) Χίος:
Σήμωρα τὰ γιαστίκια τὰ 'χουμι σκιπασμένα μι πλαστικό.
Παλιότιρα τὰ 'χαμι μι τζάμια Βέρ.

γιαταγάνα ἡ, πολλαχ. γιατ-τάγάνα Μεγίστ.

Μεγεθ. τοῦ οὖσ. γιαταγάνα.

Μεγάλον γιαταγάνα, τὸ ὅπ. βλ., πολλαχ.: Ἐνας ἀράτης
τοῦ Μπραήμη βρῆκε τὸ μπάριμπα τοῦ Μαθιοῦ 'ς τὸ ταμπούρι
του λαβωμένον και τὸν ἔκοψε μὲ τὸ γιαταγάνα του Πελοπν.
(Παιδεμέν.) || Παροιμ. φρ. Μάδαιρα δώτσης, γιατ-τάγάνα

